

akti+

První nové přilby dorazily

Armáda převzala první dodávku 11 603 kusů nových balistických přileb 2017 od firmy Argun

report

Připraveno
ve spolupráci
s redakcí:

S novou rektorkou Univerzity obrany plk. gšt. Zuzanou Kročovou jsme hovořili nejen o tom, jaké myšlenky chce na škole prosadit

V manažerské práci se našla

Koncem července letošního roku se novou rektorkou Univerzity obrany stala plukovnice gšt. Zuzana Kročová. Jednalo se o doslova historický okamžik. Nejenže poprvé v čele Univerzity obrany stanula žena, ale premiéru zaznamenala i jako absolventka civilní, tedy ne vojenské vysoké školy. Nejen to byly důvody, proč jsme ji požádali o následující rozhovor.

Ve vojenském akademickém prostředí působíte od roku 1993. Proč jste si tehdy před lety vybrala právě Vojenskou lékařskou akademii?

Souviselo to s tím, že v té době jsem společně s bývalým manželem přišla o práci. A protože jsme oba vystudovali přírodovědeckou fakultu, tak jsme hledali nějaké naplnění v této oblasti. Vyskytla se možnost nastoupit na Vojenskou lékařskou akademii v Hradci Králové na pracoviště v Těchoníně. Zde jsem dělala vědeckou práci, zabývala jsem se aerosoly a infekcí.

Zuzana Kročová přebírá prapor Univerzity obrany z rukou ministra obrany Lubomíra Metnara.

Zabývala jste se biologickými látkami a ochranou proti nim v armádním prostředí. Právě tohle byla v té době jedna ze specializací, kterou jsme nabízeli NATO. Mělo to vliv na určitou prestiž tohoto odboru, pomohlo vám i toto ve vaší vědecké práci?

Určitě, jednalo se především o oblast identifikace biologických agens. Metodické a technické zlepšování pomáhá urychlovat jejich detekci a identifikaci. Takže díky tomu jsem se dostala i do projektů, které tuto problematiku řešily. Doporučovali jsme armádě, jaké přístroje a postupy v této oblasti zvolit při identifikaci jednotlivých agens.

Spolupracovala jste v tomto směru i s našimi chemiky?

Ta spolupráce spočívala v tom, že jsem odhalila jakousi mezeru. Chemické vojsko disponuje týmy specializovanými na odběry látek v oblasti CBRN a dobře umí chemii a radiaci, ale z mnoha důvodů nebyly schopny odebírat a transportovat biologické látky. Na to je oproti chemii potřeba vysokoškolské vzdělání. Svou závěrečnou práci na Kurzu GŠ jsem díky pomoci generálů Maleninského, Bubeníka, náčelníka chemického vojska a velitele libereckého pluku přispěla k zavedení této schopnosti u našeho chemického vojska.

Po třinácti letech strávených v resortu jako občanský zaměstnanec jste se v roce 2006 rozhodla obléci uniformu. Co vás k tomu tehdy vedlo?

Byl to prozaický důvod. V té době docházelo k transformaci Vojenské lékařské akademie ve Fakultu vojenského zdravotnictví. S tím bylo spojeno snižování stavů občanských zaměstnanců. Na druhou stranu byly ale volné některé vojenské tabulky. Můj bývalý manžel mě k tomu tak trochu popíchl. Říkal, že tak budu moci pokračovat ve své vědecké práci a navíc se mi otevrou nové možnosti v oblasti zapojení se do detekce agens.

I jako vědecká pracovníce jste v této souvislosti ve svých šestačtyřiceti letech musela absolvovat základní vojenský výcvik. Jak jste se s tím dokázala vypořádat?

Absolvovala jsem tříměsíční výcvik v Přerově. Byli jsme druhý běh profesionálů, takže ty podmínky byly pro mne velmi příznivé. Pokud nebyly výjezdy či střelby, měli jsme normální pracovní dobu. Velitelství v Přerově se k nám postavilo jako k profesionálům. Věřilo v naši odpovědnost. Pro mne to bylo velice pěkné období, moc ráda na to vzpomínám. Musím se tomu smát. Protože s tatínkem jsme vždycy vzpomínali na jeho zážitky z vojny.

Podařilo se vám i v tomto věku najít určitý vztah k vojenskému stejnokroji, jste na něj hrdá?

Jsem na něj hrdá a netajím se s tím. Řadu let jsem byla členkou Rady vysokých škol, která zasedala v Karolinu v Praze, a já dojížděla vlakem v uniformě. Z nádraží jsem procházela přes Václavské náměstí. Měla jsem to opravdu ráda. Setkávala jsem se totiž s velkým počtem kladných ohlasů. A to ať již ve vlaku či na ulici. Zastavovali mne lidé a říkali mi, že mi to sluší, případně se mne ptali, co mne vedlo k tomu, že jsem v uniformě.

Pocházíte ze sportovně založené rodiny, oba vaši rodiče byli vrcholoví sportovci. Jak moc vás to ovlivnilo ve vašem dalším životě?

Jsem odmala sportovcem celou duší. Nedovedu si představit život bez sportu. Když jsem byla mladší, tak jsem snila o kariéře vrcholového sportovce. Záhy jsem naštěstí pochopila, že na to nemám potřebné schopnosti. Sport na nějaké amatérské bázi mne ale provází celý život. Jít si zahrát fotbal, volejbal, nebo si jít zaplavat mi vždy pomáhalo odreagovat se od vědecké práce. Mnohdy jsem seděla nad počítačem řadu hodin a napsala jsem pouhý odstavec, který jsem nakonec škrtnla. Když jsem si ale šla zaběhat, anebo zahrát tenis, odreagovala jsem se a psalo se to pak samo.

Sport považuji za jeden z důležitých nástrojů pro moji práci.

V jednom z rozhovorů jste zmínila, že právě on vám pomohl vstřípnit jeden ze základních principů vašeho života, konkrétně respekt sama k sobě, k soupeři, trenéru a rozhodčímu. Pomohlo vám právě tohle prosadit se v převážně mužském kolektivu?

Myslím, že ano. Nemohou to ale paušalizovat jen na převážně mužský kolektiv. Tento princip totiž podle mého názoru funguje obecně v celé společnosti. Prosazování nějakých záležitostí proti vůli člověka bez toho, že bych mu vše náležitě vysvětlila, většinou nefunguje. Když ale podřízeného respektuji jako svého kolegu a s daným problémem ho náležitě seznámím, tak většinou není žádný problém. Mně se to tak alespoň osvědčilo na pracovišti.

Setkala jste se během své vojenské kariéry s určitými projevy sexismu?

Nesetkala, na to jsem již odpovídala mockrát.

Kromě vedoucí katedry Fakulty vojenského lékařství jste v posledních letech působila také v Radě vysokých škol jako předsedkyně komise pro vysoké školy vojenské a policejní. Myslíte, že v nové funkci využijete i tyto zkušenosti?

Stoprocentně. Práce v této komisi mi dala možnost poznat nejen to, jak se vytváří zákony, ale i jak se převádějí do praxe. Během mého předsednictví jsme museli řešit návrh na zrušení a znovuoživení Policejní akademie. Jsem tedy přesvědčena, že pro fungování naší univerzity mi tato činnost dala hrozně moc.

Akademický senát vás na místo rektorky zvolil ze čtyř kandidátů hned v prvním kole. Jak jste na to reagovala, je to něco, co člověka překvapí, anebo se to dalo předpokládat na základě určitých zákulisních informací?

To určitě ne. Že to takto dopadne, nikdo nečekal. Ani já jsem neměla nejmenší tušení. Pokud máte čtyři kandidáty, tak je ta volba do poslední chvíle velice napínavá. My jsme tajně doufali, že by to mohlo možná vyjít ve třetím čtvrtém kole, ale že to takto dopadne hned v prvním kole, myslím, nikdo nečekal. To je nejspíš ten důvod, proč jsem se z toho ani moc neradovala. Byla jsem totiž velice překvapená.

Když vidíte profesní uplatnění některých vašich kolegů v současném boji s epidemií koronaviru, nemrzí vás tak trochu, že jste opustila vědeckou práci?

Viry nebyly moje téma, takže v tomto směru bych asi ani neuspěla. Do jednoho projektu jsem ale přesto slíbila účast a to bych chtěla dodržet. Jedná se o aerosolní podání léčiv proti viru SARS-CoV-2. Bude to však velmi omezená záležitost. Vědeckou práci jsem dělala od roku 1993. Myslím si, že jsem byla docela poctivý vědec, ale rozhodně ne špičkový. Když jsem se pak později dostala na post vedoucí katedry, myslím si, že v této manažerské pozici jsem se našla daleko víc. To, že jsem nyní na Univerzitě obrany a mohu uvést do praxe ty své představy do nějakých konkrétních cílů, mne velice naplňuje.

Na podzim máte být jako druhá žena povýšena do hodnosti brigádního generála. Jak moc důležité je pro výkon rektorské funkce to, že budete zároveň generálem a velitelem?

Jsem vojenská státní škola, naši absolventi jsou vojáci, takže je musíme vychovávat i po této stránce. Pokud se týče hodnosti

generálky, jsem přesvědčena, že tak trochu mi to může napomoci při jednáních se zástupci armády a při jednáních s jednotlivými generály. Nemyslím si ale, že by to pro tato jednání byla ta nejdůležitější věc. Mnohem důležitější je vědět, co člověk chce, mít to dobře zdůvodněné, mít po ruce přesvědčivé argumenty. Pokud takto s někým jednáte a přesvědčíte ho, většinou to vezme za své a nezáleží na tom, zda jste plukovník nebo generál.

Do funkce jste nastoupila s cílem změnit vnitřní prostředí školy, vytvořit v ní otevřenou a přátelskou atmosféru. Jakými konkrétními kroky toho chcete dosáhnout?

Mí kolegové působící v jednotlivých oblastech jsou velice dobře připraveni a odvádějí skvělou práci. Tady není potřeba nic měnit. Osobně jsem si dala za cíl pracovat, ať již na rektorátu či na strukturách kvestury tak, abych nastolila otevřenou a přátelskou atmosféru. Cítím totiž určitou bariéru mezi našimi pedagogy a například pracovníky kvestury. Podle mého názoru je to způsobeno nedostatečnou komunikací a nedostatečným informováním. Takže jsem v tomto směru již zahájila jistou osvětu. Největším problémem nákupů pro

A fakta

Zuzana Kročová se narodila 9. září 1960 v Novém Městě na Moravě. Vystudovala fyzikální chemii na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity. V roce 1993 nastoupila na Vojenskou lékařskou akademii, která se o jedenáct let později transformovala na Fakultu vojenského zdravotnictví Univerzity obrany. Od roku 2014 zastávala pozici vedoucí Katedry molekulární patologie a biologie, kde se zaměřovala na vysoce infekční biologická agens a působila jako expert v ochraně proti biologickým látkám.

V roce 2001 absolvovala doktorské studium v oboru klinická imunologie na Lékařské fakultě Univerzity Palackého a v roce 2013 habilitační řízení v programu infekční biologie na Fakultě vojenského zdravotnictví Univerzity obrany v Hradci Králové. V roce 2006 vstoupila v hodnosti kapitánky do profesionální armády a o devět let později absolvovala Kurz generálního štábu.

vědecké účely je nedostatečná specifikace. Náš zaměstnanec pracuje v několika informačních systémech, učí a zároveň dělá vědu. Když ale požadovaný materiál špatně zadá, pak mu nákupčí samozřejmě oprávněně vrátí žádost zpět. Protože neví, co má nakoupit. Problém je ale v tom, že mu k tomu nepodá žádnou informaci a ten žadatel je zase na začátku. Protože on to udělal již poprvé podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Ten člověk je pak naštvaný. Kdyby ale dostal od nákupčího konkrétní informaci, kde udělal chybu, například že v kolonce 4.6 nemůžete napsat jen zářič, musí tam být přesná specifikace, pak mohou garantovat, že ten vědecký pracovník již nikdy neřekne, co to tam jen vyvádí a proč nám to vrací. Je to jen o tom, naučit ty lidi z obou stran bariéry spolu komunikovat, vysvětlovat si konkrétní problémy a snažit se navzájem si pomoci.

Chcete změnit velitelské chápání vedení školy a z toho plynoucí strach. Neměla by ale vojenská škola mít určitý vojenský režim, aby její posluchači, až nastoupí k útvarům, měli i tyto záležitosti v krvi?

Vojenský režim tady musí být, jsme prostě vojenská škola. Naši studenti se připravují na roli profesionálního vojáka, musí tedy být k této roli vedení. V tomto směru není nejmenších pochyb. Máme zde školní pluk, který funguje a studenty v tomto směru i vychovává. Tady jde spíš o akademickou část řízení univerzity. Pokud si chceme zachovat ty nejlepší akademické pracovníky, s nejnovějšími poznatky, které dokáží předávat posluchačům, musíme je nechat akademicky růst. V opačném případě od nás budou odcházet. Veřejné školy totiž po nich velmi rychle sáhnou. Dobří akademičtí pracovníci najdou své uplatnění všude. A my jich máme naštěstí hodně. Přitom osobně

jsem se mohla setkat s překážkami, které nebyly dány legislativou, nastavením toho, že jsme zařízení Ministerstva obrany, ale pouze vnitřními předpisy školy. Takováto regulace v podstatě všechno komplikovala. A to byl také ten důvod, proč jsem začala uvažovat o tom, že bych kandidovala na tuto pozici ve vedení školy. Nešlo mi o to být rektorem nebo generálem, chtěla jsem prostě tyto záležitosti změnit.

Neměla by se Univerzita obrany ještě více otevřít tomu civilnímu akademickému prostředí a více využívat ten nejkvalitivnější externí pedagogický sbor?

Takto to už máme nastavené. Nyní se musíme zaměřit na získávání studentů doktorských výzkumných programů. Právě to jsou pomyslné ruce, které dělají vědu. Na některých katedrách je oblast výzkumu poměrně zanedbaná. Získání kvalitních externích pracovníků představuje sice také řešení, ale tohle mi připadá jako schůdnější cesta. Od příštího roku nabere více těchto studentů. Akademičtí pracovníci budou mít k sobě někoho, kdo bude dělat vědu. A pokud budou dobří, máme pro ně připravený systém, který jim umožní zůstat u nás i po skončení školy. To by mělo představovat dobrý základ garance programů, které máme.

Armáda po hubených letech obnovila intenzivní nábor, poměrně výrazně se zvyšují počty vojáků. Nemáte trochu obavy, že Univerzita obrany nebude schopná naplnit požadavky ozbrojených sil v oblasti důstojnických kádrů?

Situace se velice rychle mění. Před nástupem koronaviru jsme měli požadavek na sedm set absolventů ročně na výstupu. Což

představuje mnohem více na vstupu. Po třech měsících pak přišlo omezení na vstupu na čtyři sta. My aktuálně akceptujeme každý z těchto požadavků armády. Bereme je vážně. Na druhou stranu z toho ale nemám nějaké přehnané obavy, každý člověk vidí, v jaké jsme situaci. Prostě uděláme všechno, co je v našich silách, abychom dostali závků, které bychom měli pro armádu plnit.

Myslíte si, že ta nedobrá ekonomická situace, která je nyní spojená s koronavirovou krizí, bude přispívat k většímu zájmu o službu a práci ve státním sektoru a resortu obrany?

Pokud opravdu dojde k většímu propadu životní úrovně, tak by na tom něco mohlo být. Studenti po nástupu k nám dostávají určitou finanční podporu. To samozřejmě z ekonomického hlediska uleví jejich rodinám. Další věcí je uplatnění našich studentů. Na rozdíl od těch civilních si po skončení školy nemusí hledat zaměstnání, mají ho totiž jisté. Pokud se tedy skutečně zhorší ekonomická situace, mohlo by nám to v tomto smyslu nahrát. Je to ale jen můj takový selský odhad. Nejsem v tomto směru odborník.

V posledních letech padají další a další limity ve funkčním nasazení žen v armádě. Máme pilotky, výsadkářky, techničky letounů, řidičky těžké techniky atd. Myslíte si, že tento proces bude i nadále pokračovat a že časem nebude v armádě existovat jediný post, který by nemohla žena zastávat?

Pokud to fyzické parametry žen dovolí, tak určitě ano. Sám jste zmínil, jaké pozice ženy v armádě zastávají. A nejen v armádě, ale v celé naší společnosti. Tyto záležitosti se velice dynamicky vyvíjejí. Pokud ženy k těmto oblastem budou inklinovat, tak k tomu určitě bude docházet. Jsem přesvědčena, že se na těchto pozicích bez problémů uplatní.

Text: Vladimír Marek,
foto: archiv Univerzity obrany

Armáda převzala první dodávku 11 603 kusů nových balistických přileb 2017 od firmy Argun

Zimní převlečník lze nainstalovat během pár chvil.

První nové přilby dorazily

Na začátku září Armáda České republiky převzala první dodávky přileb ochranných balistických 2017 od české firmy Argun. Během tří dnů vojáci obdrželi celkem 11 603 kusů. Byly převezeny z Hradce Králové do Centra zabezpečení materiálem týlových služeb v Brně ke kontrole a přijetí do evidence.

„Plníme naše sliby. Podporujeme český průmysl. Dodávka přileb je jedním z našich projektů rychlého dopadu, který má vybavit vojáky potřebnou balistikou,“ komentoval tuto záležitost náčelník Generálního štábu Armády České republiky armádní generál Aleš Opaťa.

Podpora českého průmyslu

Firma Argun byla druhou oslovenou společností v rámci výběrového řízení, které

Ministerstvo obrany vyhlásilo v roce 2017. „Přilby jsme dodali v řádných termínech. Teď si jen přejeme, aby Armádě České republiky sloužily dobře a byla s nimi spokojena. Jsme česká firma, máme vlastní výrobní kapacity. Pouze základní materiál k výrobě nám dodává firma DuPont,“ uvedl k dodávce Stanislav Petr, majitel firmy Argun.

Podle rámcové dohody, kterou Ministerstvo obrany uzavřelo s firmou Argun, obdrží vojáci celkem 31 tisíc přileb. Další dodávky přibližně 20 tisíc přileb jsou plánovány ve dvou dalších termínech. „První máme za sebou, další dvě dodávky očekáváme v říjnu a listopadu 2020,“ doplňuje plukovník Vladimír Pleskač, náčelník oddělení rozvoje týlových služeb sekce logistiky MO.

Balistika s vybavením bude po kontrole a zaevidování předána k vojenským útvarům do užívání. Prvními vojáky, kteří obdrželi nové přilby v druhé polovině září, byli příslušníci 7. mechanizované brigády. Ta letos drží hotovost v aliančních silách rychlé reakce NRF. Další na seznamu jsou bojové jednotky, jednotky bojové podpory a zabezpečení pozemních sil, vzdušných sil a následně jednotky aktivní zálohy. Všechny přilby by měly být distribuovány k jednotkám do konce tohoto roku.

Specifikace přileb

Souprava přilby ochranné balistické 2017 a Souprava přilby ochranné balistické 2017 pro Vojenskou policii (přilba 2017) je určena k ochraně hlavy před přímým účinkem střel z ručních zbraní, odraženými projektily a střepinami, mechanickými nárazy, při seskoku a při různých druzích bojové činnosti. Přilba 2017 je kompatibilní s používanými balistickými vestami, se sluchátky Peltor a dalším vybavením pro komunikaci. Je použitelná pro osádky, obsluhu a roje pozemní vojenské techniky AČR (např. vojenská vozidla Land Rover, UAZ 469, nákladní automobily řady Praga P-V3S a Tatra, KBVP Pandur, BVP-2/OT-90, BRDM, MTLB/GM) a vybavením pro nošení zátěže. Umožňuje střelbu se zbraněmi odpalovanými z ramene a ručními zbraněmi (např. samopal 7,62 mm vz. 58 V nebo P; útočná puška CZ 805 Bren model A1 nebo A2; puška odstřelovačská; puška pro přesnou střelbu; kulomet Minimi 7,62 mm FN Herstal a pistole) včetně střelby

Čelní pohled na přilbu 2017

Zadní pohled na přilbu 2017

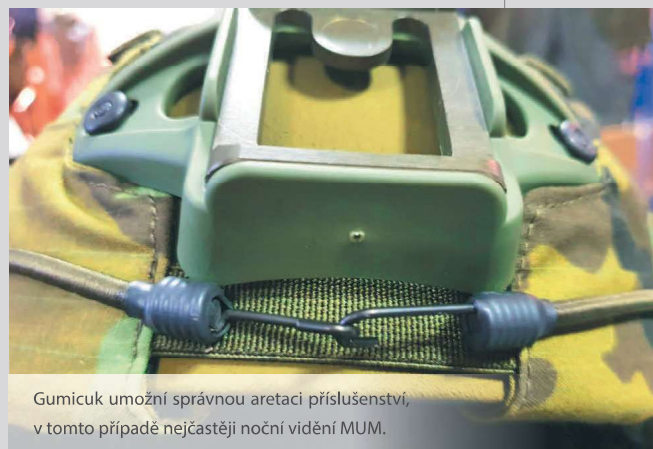
Boční pohled na přilbu 2017

Sestava výměnných vnitřních polštářků přilby 2017
(1 × vnitřní temenní střední,
2 × vnitřní temenní krajní,
1 × vnitřní přední, 1 × vnitřní zadní)

Vnitřek je velice komfortní a lze jej přizpůsobit doslovně každé hlavě.

Gumicuk umožní správnou aretaci příslušenství, v tomto případě nejčastěji noční vidění MUM.

Rok zavedení	2020	
Balistická odolnost	Proti střelám	TBO-2 dle ČSN 39 5360
	Proti střepinám	limitní rychlost V50 B1 ≥ 693 m/s s tolerancí do minus 30 m/s dle ČSN 39 5360
Barva	Souprava přilby ochranné balistické 2017 – tmavozelená-olivová Souprava přilby ochranné balistické 2017 pro Vojenskou policii – černá	
Velikostní sortiment	3 velikosti	S (52–55 cm)
		M/L (56–59 cm)
		XL (60–63 cm)
Hmotnost přilby¹	S	1 446 (± 75) gramů
	M / L	1 495 (± 85) gramů
	XL	1 500 (± 90) gramů
Životnost	60 měsíců skladování + 60 měsíců používání	

¹Kompletně vybavená přilba 2017 (skořepina, vnitřní vybavení – polštářky vždy jedna sestava [přední, zadní a temenní], včetně upínacích popruhů, balistických šroubů, předního upevňovacího systému a bočních upevňovacích systémů – pravé a levé railové lišty, bez lemky, bez vymežovacích polštářků, bez povlaků).

Každá přilba je důkladně kontrolována při převímce.

s úchytem zbraně oběma pažemi a obsluhu minometu 81 mm a minometu 120 mm. Je použitelná v kombinaci s prostředky individuální ochrany jednotlivce, a to s ochrannou maskou OM-90. Přilba má variabilní systém vnitřního vybavení pro individuální přizpůsobení na hlavu vojáka. Svým provedením umožňuje rozložení hmotnosti. Uživatelé neomezuje v plnění bojových úkolů při pěším pohybu, střelbě nebo ve vozidlech. Má standardní konstrukční provedení, tj.

a) skořepina – základní část přilby z vrstveného kompozitu splňující požadované parametry balistické a mechanické odolnosti s matným povrchem má tvar ACH (Advance Combat Helmet) ve středním vykrojení (Mid Cut). Je v barvě tmavozelené-olivové. Vnitřní část skořepiny je opatřena stuhovými uzávěry s háčkovou částí pro přichycení polštářků. Po celém obvodu je skořepina opatřena pryžovým lemem;

b) vnitřní vybavení – umožňuje optimální nastavení přilby 2017 přesně podle velikosti konkrétního uživatele. Systém vnitřního vybavení je tvořen odnímatelnými polštářky a upevňovacím nastavitelným pásem s nízkoprofilovým aretačním kolečkem umístěným v zadní části přilby 2017 v oblasti zátylku. Tento systém umožňuje nastavení podle obvodu hlavy uživatele. Upevňovací nastavitelný pás je součástí celkového upínacího systému přilby včetně upevňovacích pásek a čtyřbodového úchytného systému.

Text: plk. Magda Dvořáková,
foto: kpt. Karel Hausmajer, Michal Voska

Chytrá karanténa a Armáda České republiky, 2. část

Nejen bojovníci, ale i odborníci

Březnové nasazení armády v Centrálním řídicím týmu (ČŘT) a projektu Chytrá karanténa splnilo svůj cíl. Byl vytvořen funkční systém k řešení epidemiologické situace během šíření nákazy COVID-19. Centrální řídicí tým předal ke konci měsíce června své metodiky, postupy, způsoby řízení a softwarové nástroje do gesce Ministerstva zdravotnictví ČR (MZČR).

Na základě realizační dohody mezi ministerstvy obrany a zdravotnictví byl definován rozsah předání a také oblasti další spolupráce a podpory nově vznikajícího Pohotovostního operačního centra (POC) MZČR v gesci hlavní hygieničky ČR.

POC mělo plně převzít všechny činnosti bývalého Centrálního řídicího týmu. Ministerstvu zdravotnictví se však dlouhodobě nedařilo obsadit pozice v týmu POC vhodnými kandidáty, zaručujícími efektivní působení, a to jak z důvodů zákonných, tak z důvodů limitovaných dostupných kapacit popotávaných odborníků. Dosavadní zástupci MZČR v týmu se v armádou vytvořeném systému po zaučení orientovali, byl jich však stále nedostatek. Doposud byla na MZČR zapojena do týmu pouze necelá desítka odborníků.

V nově vytvořeném civilním týmu navíc chyběly zkušenosti s krizovým řízením, které jsou v takových situacích zcela nezbytné. Jednalo se zejména o zkušenosti s řízením a koordinací velkého počtu spolupracujících subjektů, jako jsou odběrová místa, laboratoře, krajské hygienické stanice a nemocnice. Nutná byla také spolupráce a součinnost s hejtmany, krajskými úřady a dalšími složkami státu včetně soukromých subjektů.

Integrovaný centrální řídicí tým

Právě z těchto důvodů byl k 1. srpnu vytvořen Integrovaný centrální řídicí tým (ICŘT), složený z vybraných odborníků POC a ČŘT za účasti armády. Cílem opětovného zapojení armádních zástupců do řešení epidemie COVID-19 bylo tedy personální posílení

MZČR, předání zkušeností civilním členům týmu a podpora krizového řízení v této nelehké situaci. Z důvodu úzké spolupráce s odborníky MZČR i mimo integrovaný tým bylo nezbytné přesunout jeho pracoviště z původního působiště v Praze na Ruzyň přímo do prostor budovy Ministerstva zdravotnictví.

Prostřednictvím AKIS (Agentury komunikačních a informačních systémů) zde bylo ve velmi krátké době vybudováno místo řízení týmu ICŘT, které bylo napojeno na veškeré potřebné vojenské i civilní sítě, a členové týmu byli zabezpečeni potřebným materiálem. Pro tento účel byly také ze strany AKIS úspěšně otestovány a zavedeny nové postupy sdílení dat a zabezpečení IT systémů.

Opětovné povolání vojáků

Opětovně byli povoláni vojenští specialisté, kteří se v první fázi osvědčili. Zejména specialisté z oblasti IT, analýzy a krizového řízení AČR. Na ICŘT se začaly plně využívat softwarové nástroje Chytré karantény vytvořené na jaře armádními odborníky také vizualizace dat nad mapou, dodanou Vojenským geografickým a hydrometeorologickým

úřadem, jehož specialisté podporují i své kolegy mimo armádu.

Na Ministerstvu zdravotnictví je nyní nasazeno celkem 17 vojáků. Řízením ICŘT byl pověřen řídicí výbor vedený hlavní hygieničkou ČR Jarmilou Rážovou. Dalšími jeho členy se stali vedoucí Ústavu zdravotnických informací (ÚZIS) a statistiky ČR profesor Ladislav Dušek, vedoucí Centra epidemiologie a mikrobiologie Státního zdravotního ústavu doktorka Macková a za armádu brigádní generál Petr Procházka a plukovník Petr Šnajdárek. Všichni členové byli do řídicího výboru ICŘT jmenováni předsedou vlády ČR.

Rozdělení do tří skupin

Tým ICŘT byl rozdělen na tři skupiny. Analytickou skupinu, jejímž úkolem se stalo zpracování dat o epidemiologické situaci v ČR i ve světě. Operační skupina dostala na ministerstvu na starost zejména krizové řízení a řízení kapacit jednotlivých částí systému. Právě navyšování kapacit odběrových míst a laboratoří se v těchto dnech ukázalo jako jeden z nejdůležitějších kroků v řešení situace kolem nákazy COVID-19. Operační skupina krom toho koordinovala činnost mobilních odběrových týmů i vojenských mediků. Třetí skupinou se stali IT specialisté, věnující se integraci a dalšímu rozvoji IT a systémových nástrojů v součinnosti s Národní agenturou pro komunikační a informační technologie (NAKIT) a ÚZIS. Náplní jejich práce byla např. tvorba Semaforu ČR, interaktivní mapa odběrových míst, grafika informačních materiálů nebo další rozvoj aplikací Chytré karantény. Vojenští epidemiologové a právníci se zapojili do vytváření algoritmů a systémů

diagnostiky a podíleli se na úpravách těch stávajících. Dále připravovaly podklady pro vznik „páteří sítě“ laboratoří a odběrových míst k umožnění navýšení kapacit testování. Do spolupráce se členy ICŘT se zapojili i zaměstnanci Národní agentury pro komunikační a informační technologie, kteří si vzali za úkol např. provoz informační linky 1221, jejímž cílem bylo ulevit zaměstnancům hygienických stanic od množství každodenních telefonátů a dotazů, nebo výstavbu národního hygienického portálu občana, kde se lze registrovat k odběru, získat informace, nebo komunikovat se zdravotnickými subjekty.

Další armádní specialisté

Tým ICŘT však netvořilo pouze 17 vojáků sídlících na Ministerstvu zdravotnictví. Podporu měl tým i mezi dalšími specialisty a celky AČR (VeOper, AKIS, 53. plukem, AVZdr apod.). Z naší armády bylo v celém systému zapojeno také 15 odběrových týmů zajišťujících odběry v oblastech výskytu nákazy. Odběrové týmy byly též nasazeny na výpomoc odběrovému centru Ústřední vojenské nemocnice.

Zapojeni zůstali také studenti Fakulty vojenského zdravotnictví z Hradce Králové, kteří od dubna vypomáhali hygienickým stanicím s obvoláváním kontaktů osob s potvrzenou nákazou. Je na místě zmínit, že tito studenti museli kromě práce pro ICŘT zvládat také výuku, a především zkouškové období. Jelikož jejich výpomoc byla plánována pouze do konce září, bylo na počátku měsíce září vyškolen dalších 30 vojáků, tentokrát z Posádkového velitelství Praha a desítky dalších dobrovolníků. Mimo ICŘT byli vojáci

pravidelně nasazováni na výpomoc po celé republice a nedávno jich rovněž více než 1 600 zabezpečilo průběh voleb.

Práce v karanténě

Epidemiologická situace v ČR se během srpna zdála poklidná. Lidé se těšili z uvolněných plošných opatření a užívali si posledních dnů prázdnin. Mohlo by se zdát, že veškerá činnost ICŘT během letních měsíců a září byla zbytečná. Štáb však byl i přesto v plném nasazení a připravoval se na tzv. druhou vlnu epidemie, kterou odstartovala narůstající křivka počtu nově nakažených osob od počátku září. Ve své činnosti nepolevil ani přes to, že 1. září onemocněla nákazou COVID-19 hlavní hygienička ČR a velká část týmu skončila načas v karanténě. Všichni plnili své úkoly i z karantény a briefingy nahradily společné videokonference.

Že nepřetržitá činnost ICŘT je pro řešení epidemie nákazy COVID-19 zcela zásadní, prokázala situace v prvních zářijových týdnech, kdy počet nově nakažených přesáhl nejprve 2000 a poté i 3000 osob za den. Nebyť integrovaného týmu a jeho řízení kapacit, logistiky a zabezpečování informační podpory, nezládo by se odebrat a testovat tolik lidí, chyběla by důležitá data včetně kapacit a využitosti jednotlivých pracovišť, a hlavně by neexistoval koordináční orgán. Na základě aktuálních epidemiologických dat je evidentní, že činnost ICŘT na MZČR jen tak neskončí...

Děkujeme všem vojákům, kteří byli a jsou do řešení epidemie COVID-19 zapojeni. Stále platí, že: „Nesme jen armáda bojovníků, ale i odborníků, a jsme tam, kde je potřeba“.

*Text: brig. gen. Petr Procházka,
plk. gšt. Petr Šnajdárek,
npor. Petra Polcarová,*

*foto: archiv Ministerstva
zdravotnictví a ICŘT*

Nový tým ICŘT